

Aranyszájú Szent János

Az igaz megrészegezésről¹

Ne részegejétek meg bortól —mondja—, amiben kicsapongás van. Mert nem megment, hanem elpusztít, és nemcsak a testet, hanem lelketeket is. Hanem teljesejétek be Szentlélekkel, Beszélgetvén egymás között zsolnárokban és dicséretekben és lelki énekekben, énekelvén és dicséretet mondván szívetekben az Úrnak. Hálaát adván mindenkor mindenekért a mi Urunk Jézus Krisztusnak nevében az Istennek és Atyának. Engedelmesek legyetek egymásnak Isten félelmében. (E 5,18–21)

Örvendezni akarsz? Megragadni a napot? Adok neked lelki italt. Mert a részegség saját beszédünk értelmétől is megfoszt, dadogásra készítt, szemünket és mindenünket teljesen kiforgatja. Tanulj meg hát dicséretet mondani, és meglátod gyönyörűségét! Mert ki dicséretet mond, Szentlélekkel telik meg, miként a sátáni dalokat éneklők tisztátalan lélekkel.

Mit jelent ez: *szívetekben az Úrnak*? Ez annyit tesz: értelmetekkel odafordulva. Mert akik úgy énekelgetnek, odafigyelés nélkül, csak a szavakat mondogatják, miközben szívük másutt kóborol. *Hálaát adván —mondja— mindenkor mindenekért a mi Urunk Jézus Krisztusnak nevében az Istennek és Atyának. Engedelmesek legyetek egymásnak Isten félelmében. Azaz, a ti kívánságaitokat hálaadással tárjátok fel az Isten előtt (Ph 4,6).* Mert semmi nem olyan kedves Istennek, mint amikor valaki háladatos. Leginkább pedig akkor tudunk hálaát adni, ha végigvezetjük lelkünk az előbbieken, megtisztítva azokkal, amiket elsorolt.

Hanem teljesejétek be Szentlélekkel — mondja. Hát csakugyan bennünk van? Mert valóban bennünk van. Mikor a hazugságot, mikor a keserúséget, mikor a tisztátalanságot, mikor a kapzsiságot elijesztjük lelkünkéből, mikor nemesek és jóindulatúak vagyunk, egymásnak kölcsönösen megbocsátva, mikor a trágárság elűzetik, mikor magunkat méltókká tesszük, mi gátolná, hogy eljöjjön és leszálljon ránk a Szentlélek? És nemcsak eljön, de be is tölti szívünket. Mikor pedig ily nagy lesz bennünk a világosság, nem lesz többé elérhetetlen az érény, hanem könnyű és megvalósítható.

Hálaát adván —mondja— mindenkor mindenekért. Hogyan? Mindenért hálaát kell adnunk, ami velünk történik? Igen. Akkor is, ha betegség, akkor is, ha szegénység. Mert ha az Ószövetségben ezt mondta egy bölcs: *mindent, ami rád következik, tőrj el örömmel, légy hosszútűrő a megaláztatásban (Sirak 2,4)* — mennyivel inkább így kell legyen az Újban! Ha nem is látod értelmét, adj hálaát, mert ez a hálaadás! Ha jó sorodban, mikor boldogulsz, jól mennek dolgaid és jó napokat látsz, hálás vagy, az nem nagy dolog, nincs benne semmi csoda. Arra törekedjünk, hogy a nyomorúságok közepette is hálaát adjunk, a csüggedésben! Semmit ne mondj ki ezelőtt: Hálaát adok neked, Uram.

(Ford. Hanula Gergely)

¹ Chrysostomos: *In epistulam ad Ephesios* Hom. 19.β. PG 62. 129.